

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ.

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Διά τας Διατριβάς τών σελ. λ. 25.
Διά τὰ Δικαστικά τών σελ. λ. 15.
Διά τας Ειδοποιήσεις . . Δρ. 6.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τῆ 10 Αύγουστου 1857.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Η ΕΝΩΣΙΣ ΚΑΙ Η ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ
ΕΝΤΑΥΘΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΕΜΠΟΡΟΔΙΚΩΝ.

(Συνέχεια).

Μετά τὴν δημοσιευθεῖσαν διὰ τοῦ τελευταίου φύ-
λου τῆς « Ἐνώσεως » δὴλωσιν τοῦ νομολόγου συν-
τάκου τῆς, ὅτι καὶ πρότερον ἐσέβετο καὶ νῦν σέβεται
τὸ Δικαστήριον τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, τὸ ἔργον
τοῦ « Ἀστέρος » διευκολύνεται οὐκ ὀλίγον· διότι, καὶ
μὲν καθήκον ἡμῶν εἶναι πρὸς τοῖς ἄλλοις, καθ' ἃς
ἐθέσαμεν διὰ τῆς προκηρῦξεως τῆς Ἐφημερίδος ταύ-
της ἀρχάς, καὶ τὸ νὰ υπερασπίζωμεν τὸ ἐφ' ἡμῖν τὰ
καθεστῶτα καθ' οἴουδ' ἂν εἴτε ἀπλῶς ἀδίκου, εἴτε
ἀδίκου καὶ ἐξυβριστικοῦ, εἴτε δικαίου μὲν πλὴν ἐξυβρι-
στικοῦ προσβολῆς, ἀλλ' ἢ ἐκπλήρωσις τοῦ τοιοῦτου
καθήκοντος εἶναι πολὺ εὐχερεστερά, προκειμένου ν' ἀ-
ποκρούσωμεν τὴν ἀπλῶς ἀδίκον προσβολὴν τὴν ἐκπη-
γάζουσαν ἐκ μόνης τῆς ἡμαρτημένης κρίσεως, οὐχὶ
δὲ καὶ ἐκ τῆς ἀσεβείας τοῦ προσβολῆς. Οὐδόλωσ
δὲ δυσχεραίνεται ἡ θέσις τῶν συντακτῶν τοῦ « Ἀστέ-
ρος » ὡς ἐκ τοῦ ὅτι δύο ἄτομα, ὁ νομολόγος τῆς
Ἐνώσεως καὶ ὁ συντάκτης τοῦ Τηλεγράφου, ἀγανα-
κτοῦντες διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀλλοτρίου πανοπλῆ
ἰσχυροῦ συντρόφου τῶν, καὶ βεβηλοῦντες τὴν ἱε-
ρότητα τῆς δημοσιογραφίας καθαπτονται αὐτῶν προ-
σωπικῶς δι' ἀντιφατικῶν προσβολῶν, ἃς οὐδ' αὐτοὶ
οὔτοι πιστεύουσιν, ἀλλ' ἀπλῶς ἐκσφενδονίζουσι μὲ
βίαν ἀνωτέραν τῶν μέσων τῶν, ἵνα καταστρέψωσιν
ἀνυπάρκτους ἐχθροὺς, οὓς μόνη ἢ ἐξημμένη φαντα-
σία τῶν πλάττει κατὰ τύπον ἀντίθετον πρὸς τὸν τοῦ
φιλοῦ των. Ἐστῶσαν βέβαιαι οἱ κύριοι οὔτοι, ὅτι οἱ συν-
τακταὶ τοῦ Ἀστέρος, ὡς ἀποκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ συγ-
χροῦ ἡμῖν Τηλεγράφου, ἢ τὸ νομικὸν μέλος τοῦ

Ἀστέρος, ὡς ἀποκαλεῖται ὑπὸ τοῦ νομολόγου τῆς Ἐ-
νώσεως, εἶναι πολὺ ἀνώτεροι (ἢ ἀνώτερον) τῆς χα-
μερπούς ἔξεως τοῦ ἐμβαίνειν εἰς τὴν ἀνανδρον παλαι-
στραν τῶν προσωπικῶν ὑβρεων, εἰς ἃς καταφεύγου-
σι συνήθως οἱ ἐστερημένοι ἐπιχειρημάτων ἀποδει-
κνύοντων τὸν δίκαιον ἀγῶνά των. Ὁ ἀγῶν τοῦ Ἀ-
στέρος εἶναι κυρίως μὲν pro Rege, lege, et grege (ὑπὲρ
τοῦ Βασιλέως, τοῦ νόμου, καὶ τοῦ λαοῦ) κατὰ δευτέρον
λόγον δὲ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων.
Ὅθεν οὔτοι οὔτε σπουδαρχικοὺς οὔτε κερδοσκοπικοὺς
σκοποὺς δύνανται νὰ ἔχωσι. Μὴ ἔχοντες δὲ τοιοῦτους
σκοποὺς δύνανται εὐκόλως νὰ μεταωρίσωσι τὴν θέσιν
τῆς Ἐφημερίδος τῶν τοσοῦτον ὑψηλά, ὥστε νὰ με-
τέχη αὐτῆ τοῦ ὀνόματος τοῦλάχιστον καὶ τῆς ἀκα-
κίας τῶν οὐρανίων σωμάτων, ἐὰν πράγματι δὲν δυ-
νηθῆ ν' ἀπαυγάτη φῶς χρησιμεύον πρὸς διασκορπι-
σιν τοῦ σκότους, ἐν ᾧ ἐνεδρεύει ἡ κακία καὶ ἡ δολιό-
της. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ὁ Ἀστὴρ οὔτε τὰς ψήφους, οὔτε τὰ
χρήματα τῶν πολιτῶν θηρεύει· ὁ ἀγῶν αὐτοῦ ἐπομέ-
νως εἶναι εὐχερέστατος, δικαιοτάτος, καὶ πάντη ἀπο-
μακρυσμένος τῶν ἰδιωτικῶν ἢ πολιτικῶν παθῶν, ἄ-
περ ἀπαρτίζουσι προφανῶς τὴν ἐφήμερον ζωτικότητα
τῶν ἐλπίδων τῶν ῥηθέντων δύο ἀτόμων. Ὁ δὲ χρόνος
« ὁ δολιχὸς χρόνος, ὃς οἶδεν ἀμείβειν ὄνομα, καὶ μορ-
φήν, καὶ φύσιν, ἠδὲ τύχην » θέλει ὡσαύτως ἀποδείξει
τίς λέγει τ' ἀληθῆ καὶ τίς τὰ ψεύδη. Ὑπὲρ τῆς ἀληθείας
τῶν λόγων μας ὁμῶς ἀπὸ τοῦδε συνηγορεῖ πρὸς τοῖς
ἄλλοις καὶ ὁ σχεδὸν ἀπίστευτος τρόπος ἀμφοτέρων
τῶν ῥηθέντων ἀτόμων, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἐπανελημμένως
ἐπιτίθεται καθ' ἡμῶν, αἰσχυνομένων νὰ ἐπαγάγωμεν βα-
σάνους κατ' αὐτοῦ, λησμονοῦντος τὴν συμβουλήν ὄλων
τῶν Χριστιανῶν, ἵνα σπασθῆ ἅπαξ διὰ παντός τὸ « oran-
dum est ut sit mens sana in corpore sano » τὸ δὲ πα-
ραμορφῶν διὰ τῆς ὀπισθεν τῆς σκηνῆς ἐνεργούσης μυ-
κῆς χειρὸς καὶ αὐτὸν τὸν εἰλικρινῆ ἔπαινον, ὃν τὰ ὑπε-
ρώτερα μας δικαιούσι νὰ εἴπωμεν ὅτι παρ' ἀξίαν τῷ ἀπε-
νεύμαμεν, ἵνα ἐπὶ τῆς παραμορφώσεως τοῦ ζηριζόμενος
εὐρηλόγον τινὰ οἶον δὴποτε δικαιολογῶντα τὴν ἐξα-
κόντισιν τοῦ ἀμβλέος ὄπλου του καθ' ἡμῶν διήθεν
ΕΚΜΕΣΣΟΝΤΩΝ (ἰδοὺ καὶ νέα ρίζα τῆς ἑλληνικῆς ἀν-

τι τοῦ ἐξεμῶ) χολῆν· ἐτι δὲ καὶ τὴν παράκλησιν αὐ-
τοῦ (τοῦ Νομολόγου) πρὸς τὸν ὕψιστον ἵνα ΟΙΚΤΗ-
ΡΙΣῃ ἡμᾶς, (ἰδοὺ καὶ ἕτερος ἀγνωστος τύπος τοῦ
οἰκτεῖρω καὶ οἰκτιζῶ) διὰ τὴν ἀμάθειάν μας. Ἀνθ'
ὄλων τούτων ἡμεῖς ἀντιτάσσομεν καὶ αὖθις τὴν κοι-
νὴν γνώμην καὶ τὰ πράγματα. Ἐν ὅσῳ ὑπωπτεύομεν
ὅτι ὑπὸ τὴν διήθεν νομολογίαν τῆς Ἐνώσεως ἐκρύ-
πτετο ἡ ἀσεβεία πρὸς τὰς Ἀρχάς καὶ ἰδίως πρὸς τὴν
δικαστικὴν, ἣν οἱ πρόγονοι ἡμῶν καὶ μετ' αὐτῶν ὁ
λοι οἱ πολιτισμένοι λαοὶ ἐξεθείασαν, ἢ ἀγανάκτησίς
μας ἐξεχειλεῖ μέχρι τοῦ καλάμου μας, ὅστις δὲν ἤθε-
λε παύσει προσπαθῶν νὰ στηλιτεύσῃ ἀσεβεῖς· ἀλλ'
ἅμα διασκεδασθείσης τῆς ὑπονοίας ταύτης, ὅλα τὰ
προσωπικὰ ποραβλέομεν, καθὸ κατώτερα τῆς θέ-
σεως τοῦ Ἀστέρος.

Τούτων προταχθέντων, ἃς ἐξετάσωμεν ἤδη ἐν πλή-
ρει ἀταραξίᾳ, ἐὰν τις τῶν λοιπῶν ἐπικρίσεων τοῦ νο-
μολόγου τῆς Ἐνώσεως ἦναι βᾶσιμος. Ἐνταῦθα ἤ-
θελεν εἰπεῖ τις, ὡς ἀπειροί, καὶ οἱ νοημονέστεροι τῆς
κοινωνίας μας, μᾶς εἶπον προφορικῶς, ἀρκεῖ, ἐκ
τῆς ἀνασκευῆς ἧτις ἐγένετο εἰς τὰς πρώτας δύο ἐπικρίσεις
τοῦ νομολόγου τῆς Ἐνώσεως, ἐνόησαμεν τί ἀξίζου-
σιν ὅλοι αἱ λοιπαὶ ἐπικρίσεις. Ἡμεῖς ὁμῶς, καίπερ ἀ-
ναγνωρίζοντες τὸ ὀρθὸν τῆς παρατηρήσεως ταύτης
τῆς στηριζομένης καὶ εἰς τὴν παροιμίαν « ab uno disce
omnes » (ἐκ τοῦ ἐνὸς κρῖνον περὶ ὄλων) ἐδώκαμεν τὸν
λόγον μας, ὅτι θέλομεν καταδείξει τὸ ἀνυπόστατον
ὄλων τῶν ἐπικρίσεων· καὶ θέλομεν τὸν τηρήσει. Πρὸ
πάντων ὁμῶς πρέπει νὰ εἴπωμεν δύο τινά· α.) ὅτι
κακῶς ὑπέλαβεν ὁ νομολόγος τῆς Ἐνώσεως ὡς ἐπι-
πλήξιν τὸ πρὸς τὸν συντάκτην αὐτῆς ἔγγραφο τοῦ
Κ. Προέδρου τοῦ ἐνταῦθα Δικαστηρίου, ὡς κακῶς ἤ-
νωσε τὴν γνώμην του πρὸς τὴν τῆς Ἐνώσεως καὶ ὁ
συντάκτης τῆς Ἐλπίδος· καθότι τὰ Δικαστήρια δὲν
συντάττουσι μόνον ἀποφάσεις καὶ βουλευμάτα, ἀλλὰ
συντάττουσι καὶ ἐγκλήσεις κατὰ τῶν διὰ τοῦ τύπου ἐ-
ξυβριζόντων αὐτὰ προσώπων (ἄρθρ. 22 τῆς Ποινικ.
Δικονομ.) ἀνευ τῶν ὁποίων ἐγκλήσεων δὲν γίνεται
ποινικὴ καταδίωξις· ὅθεν ἐπιεικῶς φερόμενοι οἱ Κύριοι
Δικασταὶ (πλὴν τοῦ τότε ἀπόντος Κ. Δεαγγέλου), ἢ

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΙΚΙΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΤΕ ΚΑΙ
ΝΕΩΤΕΡΩΝ.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 16)

Σήμερον ὀνομάζουσι ἀποικίας μόνον τὰ γεωργικὰ κα-
ταστήματα, ὧν οἱ ἀποικοὶ ἤλθον ἐξωθεν εἰς ὅποιανδήποτε ἐ-
ποχὴν, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ συνεμίχθῃσαν μετὰ τῶν ἰθαγενῶν,
καὶ νὰ διατελῶσιν ὑπὸ διοίκησιν διακεκριμένην τῆς τῶν ἰ-
θαγενῶν. Οὕτως οἱ Ἀδελφοὶ Μοραβοὶ (χριστιανικῆς τε αἵρε-
σις) ἰθρυερίωσαν ἐν τῇ Ῥωσίᾳ ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Βόλγα
ἀποικίαν τινὰ, τοσοῦτον ταχέως αὐξήθεισαν, ὥστε εἰς διά-
στημα ἡμισέως αἰῶνος ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ἀνέβη ἀπὸ δέκα
αἰκογενεῶν ἐπὶ κενὰ τῶν ὀκτακοσίων. Ἀλλὰ ἀποικίαι Γερ-
μανικαὶ συνέστησαν ὁμοίως πολλαχοῦ τῆς Ῥωσσίας, καὶ ἡ

Κυβέρνησις προσνήθη αὐταῖς, μετὰ πολλῆς καλοκαγαθίας,
ἀπομακρύνουσα ἀπ' αὐτῶν πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ ἐμπούσῃ
αὐτοῖς πόθον τῆς ἀρχαίας πατρίδος. Αἱ στρατιωτικαὶ
ἀποικίαι τοῦ ἔθνους τούτου (τῆς Ῥωσσίας), περὶ ὧν ἀ-
κολούθως θέλομεν ὁμιλήσειν, εἶναι πρωτότυπον, τὸ ὅποιον ἀ-
δύνατον εἶναι νὰ μιμηθῶσι μετ' ἐπιτυχίας· ἀλλὰ ἔβην, καὶ
μέσον τι οἰκονομίας, ὅπερ θαυμασίως περιτέλλει τὰς εἰς
συντήρησιν Ῥωσικοῦ στρατοῦ απαιτούμενας δαπάνας ἐν
καιρῷ εἰρήνης· ἢ ἐπιβρόχῃ τῆς συστάσεως τοιοῦτων ἀποικιῶν
θέλει γίνεαι ἐπαισθητὴ κατὰ πολλοῦ· τρόπου. Ἡ Γερμανία,
ἐνῶ ἀποστέλλει ἀποικίας εἰς τὴν Ῥωσίαν, συντελεῖ ὁμοίως
εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς. Ἀλλ'
οἱ νέοι οὔτοι ἀποικοὶ γινόμενοι ἀμέσως παραδεκτοὶ εἰς τὴν
μεγάλῃν οἰκογένειαν, ἐν τοῖς κόλποι· νέαι πατρίδοι, ἢ ἤλ-
θον νὰ ζητήσωσι πέραν τοῦ Ἰκεανῶ, οὐδέποτε φαντάζονται
νὰ ἀπομονωθῶσι, καὶ δὲν ἀποτελοῦσιν ἀποικίας ἐν τῷ μέσῳ
τῶν Ἠνωμένων Ἐπικρατειῶν. Ὅτε Γάλλοι τιεῖ, λίαν ἀνω-
σιωμένοι εἰς τὴν ἐαυτῶν πατρίδα, μὴ ὑπέροσαντε νὰ βλέ-
πωσι τὰ κακὰ, ἅτινα ἐνέσκηψαν εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ 1815, ἐ-
ζήτησαν ἄστυλον ἐν τῷ νέῳ Κόσμῳ, ἐδοκίμασαν νὰ συστήσω-

σιν ἐκεῖ Γαλλικὴν ἀποικίαν· προσέκαλεσαν δὲ παρ' ἐαυτοῖς
μόνοισι συμπολίταις αὐτῶν· καὶ μακρὰν τοῦ ν' ἀπεκδυθῶσι
τὸν τίτλον τοῦ Γάλλου, προσεπάθησαν νὰ διατηρήσωσιν αὐ-
τῶ τὴν δόξαν καὶ τὴν ὑψηλὴν φήμην, ἣν εἶχεν ἀποκτήσειν.
Ἀλλ' ὁ εὐγενὴς αὐτῶν σκοπὸς δὲν ἐπραγματοποιήθη, καὶ δὲν
ἦτο δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῆ· διότι ἐνισχυθήθησαν μάλ-
λον εἰς τὸν σκοπὸν παρὰ εἰς τὰ μέσα τῆς ἐκπληρώσεως αὐ-
τοῦ. Πρὸς ἀσφαλῆ διεύθυνσιν τῆς ἐπιχειρήσεως· ἐκείνης ἀπη-
τοῦντο βαθεῖαι γνώσεις ἀγρονομικαί, καὶ προηγουμένως ἐ-
φηρμοσμένοι εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐμελλε νὰ συστήθῃ ἡ ἀ-
ποικία. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἄλλαι συνθήκαι ἀπαιτοῦντο ἐπι-
πλεονεκτήματα· ἀποικία προσδιορισμένη εἰς τὸ νὰ δέχεται
τυχεῖατα νέους πρόσφυγας, καὶ διαχωρισμένη ἀπὸ τῆς μη-
τροπόλεως· διὰ τοῦ Ἰκεανῶ, δὲν δύναται νὰ στερηθῆαι λιμέ-
νος, ἀνέκοντος εἰς αὐτὴν. Ἐὰν εἰς τὰς δυσκολίας μακρᾶς θα-
λασσοπορίας προσθέσῃτε καὶ τὰς δυσκολίας τῆς κατὰ ξηρὰν
πορείας διὰ μέσου χωρῶν, ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ὁδοὶ διαβα-
τοῖ, καὶ ἐκτεθειμένων εἰς τὰς ἐπιδρομὰς τῶν ἀγρίων ἰθαγε-
νῶν, ἢ ἀποικία θέλει ἐγκαταλειφθῆ, καὶ ματαία πᾶσα ἐπι-
κλήσις. Ἐν μόνον βλέμμα ἐὰν εἴψῃ τις ἐπὶ τοῦ χάρτου τῶν

Θέλησαν να προειδοποιήσωσι τὸν Συντάκτην τῆς Ἐνώσεως να προσέξῃ πῶς θέτει τὰ ἀφορῶντα τὰς ἀποφάσεις των ζητήματα, ἄλλως ἤθελον τὸν καταγγέλλει ἐπὶ ἐξουβρίσει. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ἐπραξαν ὅ,τι πράττει ὁ παθὼν ἐν γένει ἀπέναντι τοῦ προσβολῆως, ὃν ὁτέ μὲν ἀμέσως καταμηνύει, ὁτέ δὲ νουθετεῖ (φέρει δηλ. εἰς τὸν νοῦν του διὰ δικαίων παρατηρήσεων καὶ οὐχὶ ἐπιπλήξεων ἄς οὐκ ὀρθῶς ὑπέλαθεν ὁ νομολόγος τῆς Ἐνώσεως), πρὶν καταμηνύσῃ ὁ παθὼν. Ταῦτα ἀρκοῦσι διὰ τε τὸν νομολόγον τῆς Ἐνώσεως καὶ διὰ τὸν πολὺ ἀνώτερον αὐτοῦ Συντάκτην τῆς Ἐλπίδος, ὃν καὶ ἡμεῖς παραδεχόμεθα ὡς ἐπιτυχέστατον δημοσιογράφον εἰς τὴν τελευταίαν διάγνωσίν του περὶ τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος, καὶ ὡς ὀρυκτικὸν μὲν, ἀλλ' ἱκανώτατον συνήγορον αὐτοῦ· ἀλλὰ μὲ τὴν ἀδειάν του δὲν δυνάμεθα νὰ σεβασθῶμεν ἐξίσου καὶ τὰς νομικὰς κρίσεις του, ἄς ἤθελε πράξει καλῶς νὰ περιορίσῃ ἔνθεν τῶν ὀρίων τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, εἰς ἣν καὶ αὐτοὶ οἱ νομικοὶ δὲν διαπρέπουσιν, ἐὰν μὴ ὡς προικισμένοι μὲ τὴν ὀξυτέραν λογικὴν καὶ μὲ τὴν εὐρυτέραν ἰδεολογίαν. Ἡ συμβουλή τοῦ Ἀπελλῆ « ne sit ultra speridam » εἶναι ἐμφαντικωτάτη καὶ ἄς μὴ τὴν λησμονῶμεν, διότι καὶ ἄλλος μέγας ἀνὴρ εἶπε « ne scire fas est omnia » καὶ β'.) ὅτι ἔνεκα μὴ ἀκριβοῦς πληροφορίας ἐσημείωσαμεν τ' ὄνομα τῶν Δικηγόρων Στούπη καὶ Βασιλοπούλου ὡς πληρεξουσίων τοῦ ἀπαιτήσαντος τὴν ἐπιστροφὴν τῆς προικὸς περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ πρῶτον ζήτημα τοῦ νομολόγου τῆς Ἐνώσεως. Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο δικασταὶ μὲν ἦσαν οἱ ΚΚ. Νικολαΐδης Πρόεδρος, Σχινᾶς καὶ Δεῆγελης Πρωτοδίκαι, Δικηγόροι δὲ ὁ μὲν Κ. Βεᾶκης ἠττηθείς, ὁ δὲ Κ. Ἀλεξάνδρου νικήσας. Εἰς τὸ δεύτερον ζήτημα δικασταὶ μὲν ἦσαν τ' ἀνωτέρω τρία πρόσωπα, δικηγόροι δὲ ὁ Κ. Βεᾶκης ὡς πληρεξούσιος τοῦ ἠττηθέντος, καὶ ὁ Κ. Ναύτης ὡς πληρεξούσιος τοῦ νικήσαντος. Εἰς τὸ τρίτον, τέταρτον, πέμπτον καὶ ἕκτον ζήτημα, ὁ μὲν Κ. Βασιλόπουλος παρέστη ὡς πληρεξούσιος τοῦ ἠττηθέντος, οἱ δὲ Κύριοι Μεταξᾶς καὶ Γαλάτης παρέστησαν ὡς δικηγόροι τῶν νικησάντων διαδίκων. Εἰς τὸ ἕβδομον ζήτημα μόνον γινώσκουμεν, ὅτι ὁ Κ. Βασιλόπουλος ἐχορήγησε τὴν νομολογικὴν ὑλὴν, ἐρωτηθείς δὲ περὶ τοῦ ἀκριβοῦς ἀριθμοῦ τῆς ἐπικρινομένης ἀποφάσεως τῶν ἐνταῦθα Ἐμποροδικῶν ἀπήντησεν, ὅτι κατὰ λάθος ἐσημείωσε τὴν ἀπόφασιν τῶν Ἐφετῶν. Εἰς τὸ ὄγδοον ζήτημα Δικηγόροι ἦσαν ὁ μὲν Κ. Βενιζέλος ὡς πληρεξούσιος τοῦ ἠττηθέντος διαδίκου, ὁ δὲ Κ. Μεταξᾶς ὡς πληρεξούσιος τοῦ νικήσαντος. Εἰς τὸ ἔνατον ζήτημα δικηγόροι ἦσαν ὁ Κ. Βασιλόπουλος ὡς πληρεξούσιος τοῦ ἠττηθέντος διαδίκου, καὶ ὁ Κ. Μεταξᾶς ὡς πληρεξούσιος τοῦ νικήσαντος διαδίκου. Εἰς τὸ δέκατον ζήτημα δὲν ἔχομεν οὔτε νικῶντα οὔτε νικώμενον διάδικον βλέπομεν δὲ ὡς δικηγόρους τοὺς ΚΚ. Πησιπιδὸν καὶ Μεταξᾶ· ἀλλὰ γινώσκουμεν τίς ἐζήτησε τὸν ἀριθμὸν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, δι' ἧς ὁ ἐπιμελέστερος τῶν διαδίκων διατάσσεται νὰ προσάξῃ τὴν διαδικασίαν τοῦ Κυβερνήτου Καποδιστρίου. Τὸ τοιοῦτον ἐφάνη παράδοξον εἰς τὸν

Κ. Νομολόγον, ὅστις ἀγνοεῖ προδήλως, ὅτι τὰ ἀνώτερα δικαστήρια ἐπιθυμοῦντα νὰ μὴ ὑπάρχωσιν ἐπὶ πολὺν χρόνον ὑπὸ διάσκεψιν αἱ εἰσαγόμεναι πρὸς συζήτησιν δίκαι, καὶ θέλοντα νὰ καταστήσωσι προσεκτικωτέρως τοὺς Δικηγόρους ὡς πρὸς τὰς παραπομπὰς των, διατάττουσι τὴν προσαγωγὴν καὶ αὐτῶν τῶν ἐν ἰσχύϊ μὲν ἀλλὰ μὴ ἐμπεριεχομένων εἰς τὸ σῶμα τῶν Κωδικῶν διαταγμάτων. Ἄν δὲ τ' ἀνώτερα δικαστήρια οὕτω πῶς ἀποφαίνονται ὡς πρὸς τὰ ἰσχύοντα διατάγματα, κατὰ μείζονα λόγον ἡδύνατο τὸ ἐνταῦθα Πρωτοδικεῖον νὰ διατάξῃ τὴν προσαγωγὴν νόμου πρὸ πολλοῦ καταργηθέντος. Ἀπόδειξις δὲ τῆς ὀρθότητος τῆς ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου εἶναι, ὅτι δὲν ἐσυζήτηθη εἰσέτι ἡ δίκη εἰς ἣν ἐπικαλεῖται ὁ εἰς τῶν διαδίκων τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διαδικασίας τοῦ Κυβερνήτου Καποδιστρίου, καὶ τοὶ παρελθόντων τριῶν περίπου μηνῶν.

Νῦν δὲ ἄς ἐξετάσωμεν καὶ τὰς ἐπικρίσεις, αἵτινες γίνονται κατὰ τῶν ρηθεισῶν ἀποφάσεων διὰ τῶν ἐτέρων ἐπτὰ ζητημάτων, ἧτοι τοῦ τρίτου μέχρι τοῦ ἐνάτου, ἃ εὐρίσκομεν εἰς τοὺς 265 καὶ 266 ἀριθμοὺς τῆς Ἐνώσεως. Ὁ νομολόγος αὐτῆς πρὸ πάντων μέμφεται τὸ ἐνταῦθα Ἐμποροδικεῖον, διὰ τὴν μὴ δικάσῃ ἐρήμην τὸν ἐναγόμενον, ἀφοῦ, θεωρηθέντος τούτου παρὰ τοῦ ἐνάγοντος ὡς διαμένοντος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀπλῶς ἐπέδωθη ἡ ἀγωγὴ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, ἕκτοτε δὲ μέχρι τῆς συζήτησεως παρήλθον τρεῖς μῆνες.

Τὴν μέμφιν ταύτην δὲν ἤθελε βεβαίως, δημοσιεύσει ὁ ρηθεὶς νομολόγος, ἐὰν δὲν ὑπέπιπτεν εἰς τὸ ἀσυγγνωστον λάθος τοῦ νὰ θεωρῇ τὴν νόμιμον ἢ παράνομον κλήτευσιν ὡς ἀφορῶσαν μόνον τὸ ἰδιωτικὸν συμφέρον, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν. Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ λάθους τοῦ Κ. Νομολόγου ἡμεῖς ἀποτεινόμενοι εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ἐρμουπόλεως, ὃ καὶ μόνον, ὡς προείπομεν, σκοποῦμεν νὰ φωτίσωμεν, θέλομεν καταστήσει τὸ ζήτημα τοσοῦτο εὐληπτον, ὥστε πᾶς τις θέλει δυνηθῆ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν γνώμην του. Ζητήματα ἀφορῶντα τὴν δημοσίαν τάξιν, Κύριοι ἀναγνώσταί, εἶναι ἐκεῖνα ἅπερ δὲν ἀφορῶσι τὸ ἰδιωτικὸν συμφέρον ἐνός μόνου ἀτόμου, ἔχοντος δίκην ἐκκρεμῆ, ἀλλ' ἀφορῶσιν ἀρχὴν ἐνδιαφέρουσαν ὅλους τοὺς πολίτας. Οὕτω π. χ. εἶναι τῆς δημοσίας τάξεως τὸ νὰ μὴ δίδῃ πίστιν ὁ δικαστὴς εἰς μόνην τὴν ὁμολογίαν τῆς ὡς μοιχαλίδος ἐναγομένης συζύγου, τῆς ὁμολογούσης τὴν μοιχείαν, διότι πιθανὸν νὰ συνεφώνησιν οἱ σύζυγοι νὰ διαλύσωσι τὸν γάμον, ὃν ἡ θρησκεία καὶ ἡ κοινωνία θεωρεῖ ἀδιάλυτον ἄχρις οὗ δὲν ἀποδειχθῇ τὸ προσαπτόμενον εἰς τὴν γυναῖκα ἐγκλημα. Ἀπ' ἐναντίας εἶναι ζητήματα οὐχὶ τῆς δημοσίας τάξεως, ἀλλὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ συμφέροντος τοῦ διαδίκου τὸ νὰ συνήνεσεν οὗτος ν' ἀποδειχθῇ ἡ ἀγωγὴ τοῦ ἀντιδίκου του διὰ μαρτύρων, ἐνῶ τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα δραχμάς· διότι ὅλοι σκεπτόμεθα, ὅτι τὸ νὰ παρητήθῃ ὁ διάδικος τοῦ δικαιώματος, ὅπερ εἶχε δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 300 τῆς Π. Δ. (καθ' ὃ αἱ ἀστικῆς φύσεως ὑποθέσεις, ὃ τὸ ποσὸν ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα δραχμάς συνήθως, ἀποδεικνύονται δι' ὄλων τῶν

ἀποδεικτικῶν μέσων, ἐξαιρουμένου τοῦ διὰ μαρτύρων) τὸ τοιοῦτον οὐδόλως ἐνδιαφέρει τὴν ὀλομέλειαν τῆς κοινωνίας· διότι ὁ θέλων νὰ ὠφεληθῇ τῆς ρηθείσεως διατάξεως δὲν συναινεῖ ὡς συνήνεσεν ὁ ρηθεὶς διάδικος, καὶ τότε ὁ δικαστὴς ἐφαρμόζει τὸν κείμενον νόμον. Ἦδη ἐρωτῶμεν καὶ ἡμεῖς οὐ μόνον τοὺς νοσημονεστέρους, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν κοινότερον ἄνθρωπον ἐνδιαφέρεται καὶ αὐτὸς καὶ πᾶς ἄλλος εἰς τὴν ἀρχὴν ὅτι οὐδεὶς δικάζεται πρὶν κλητευθῇ νομίμως; Βεβαίως ἐνδιαφέρεται· ἄλλως, ὅ,τι παθαίνει ὁ Παῦλος σήμερον δικάζομενος πρὶν κλητευθῇ νομίμως, τὸ παθαίνει αὔριον ὁ Ἰωάννης, καὶ μεθαύριον ὁ Γεώργιος, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ἄχρις οὗ το διαφέρον τοῦτο καταλαμβάνει ὅλους τοὺς πολίτας, οἵτινες οὕτω πῶς ἐνδιαφερόμενοι ἀπεφάσισαν διὰ τῆς πράξεως τοῦ Νομοθέτου μας (ἦν εὐρίσκομεν εἰς τὰ ἀρθρ. 592 καὶ 540 — 542 τῆς Π. Δ.), ὥστε ὁ δικαστὴς αὐτεπαγγέλτως (δηλαδὴ ἀφ' ἐαυτοῦ του καὶ ἀνευ παραπόνου τοῦ διαδίκου) νὰ ἐξετάξῃ πρὸ πάντων ἐὰν ἡ κλήσις ἐξεδόθη κατὰ τὰ ἀρθρα 540—542 τῆς Π. Δ, ὅσας προέκειται νὰ δικασθῇ ἐρήμην ὁ ἐναγόμενος. Τί δὲ λέγουσι τὰ ἀρθρα ταῦτα; Ταῦτα διατάττουσιν, ὅτι, ἐὰν ὁ ἐναγόμενος κατοικῇ ἐν τῇ Τουρκίᾳ, πρέπει τότε μόνον νὰ δικάζηται ἐρήμην, ὅταν παρέλθωσι τρεῖς μῆνες μετὰ τὴν κλήτευσιν αὐτοῦ. Πῶς δὲ ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ ἐναγόμενος, περὶ οὗ ὁ λόγος, κατοικεῖ ἐν Τουρκίᾳ; Ἡξεύρετε τί σᾶς ἀπαντᾷ ὁ Κ. Νομολόγος; Σᾶς ἀπαντᾷ, ὅτι ὁ μὲν ἐνάγων βεβαίως, ὅτι ὁ ἐναγόμενος κατοικεῖ ἐν Τουρκίᾳ, καὶ μάλιστα ἐν Κωνσταντινουπόλει· ὁ δὲ ἐναγόμενος δὲν ἐπιφέρει ἀντιρρήσιν εἰς τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ ἐνάγοντος· πᾶσα δὲ ἔλλειψις ἀντιρρήσεως εἶναι ἰσοδύναμος πρὸς παραδοχὴν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ ἀντιδίκου. Ἡμεῖς ἄμως ἀνταπαντῶμεν, ὅτι ὁ τρόπος οὗτος τοῦ συλλογίζεσθαι εἶναι αὐτόχροημα παραλογισμὸς, διότι ὑποθέτει τὸν ἐναγόμενον νομίμως κλητευμένον καὶ σιωπῶντα εἰς τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ ἀντιδίκου, ἐνῶ ἴσα ἴσα περὶ τούτου προέκειται· προέκειται νὰ ἐξετάσωμεν, ἐὰν ἐκλητεύθῃ προσηκόντως· ἡ λύσις ἄρα τοῦ ζητήματος γίνεται δι' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος· τοιαύτην δὲ λύσιν οἱ μὲν Ῥωμαῖοι ἐστιγματίζον διὰ τῆς χαρακτηριστικῆς φράσεως petitio principii (petition de principe) οἱ δὲ Ἴταλοι διὰ τῆς ἐτέρας φράσεως « sciogliere la questione colla questione » ἧτις ἐμφαίνει, εἴτε ἀδύνατον εἴτε σοφιστικὴν λογικὴν. Οἱ δικασταὶ τοῦ Ἐμποροδικείου λοιπὸν ἐχρεώστων νὰ πεισθῶσιν, ὅτι ὁ ἐναγόμενος ἦτον εἰς Κωνσταντινουπόλιν· ἐξετάσαντες δὲ δὲν ἐπίσθησαν, διότι ὁ ἐνάγων δὲν εἶχε προσάξει εἰμὴ τὸ ἐπιδοτήριον τοῦ δικαστικοῦ Κλητῆρος, ὅστις εἶχεν ἐπιδόσει τὴν ἀγωγὴν εἰς τὸν ἐνταῦθα Εἰσαγγελέα, ἐν ᾧ ὠφελε κατὰ τὴν ἔνοιαν τοῦ ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1838 Διατάγματος τοῦ κανονίζοντος τὸ περὶ ἐξόδων τῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποστολῆς ἀγωγῶν, νὰ προσάξῃ τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Προξένου τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἐμφαίνει, ὅτι ἐπέδωθη προσηκόντως ἡ ἀγωγὴ ἢ τοῦλάχιστον, ὅτι ὁ ἐναγόμενος διαμένει ἐκεῖ. Ἀπόδειξις ὅμως τοιαύτη οὐδεμία προσήχθη, ὡς βεβαίως ἢ ἐν τῇ Ἐνώσει δημοσιευθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 164

δύο ἡπείρων, θέλει ἐνοήσῃ, ὅτι δὲν μένει ἐκεῖ οὐδεμία θέσις διὰ νὰ σχηματισθῇ περὶ ὁ ἄσ ὄλου (1), ὅποιν εἶχον σχηματίσειν οἱ γενναῖοι θεμελιωταὶ τῆς ἀποικίας τοῦ Τεξᾶς. Εἰς τὸ ἐξῆς· τὰ θέματα τῶν μεγάλων πολιτικῶν συμφορῶν, ἄς ἐπιφέρει τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος καὶ τῆς φιλανθρωπίας, ἄς μάθωσι νὰ ὑπομένωσιν αὐτὰς καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἐκτασιν ἄς μὴ σκέπτονται πλέον περὶ πραγμῶν θεραπείας· αἱ δὲ ὑπολιπόμεναι αὐτοῖς δυνάμεις ἄς ὑπηρετῶσι τὴν εἰς τὴν πατρίδα ἀποστολὴν αὐτῶν μέχρι τέλους τοῦ σταδίου των· καὶ ἐὰν ἀποτύχωσι παντὸς ἄλλου σκοποῦ, τοῦλάχιστον θέλουσι μεταδώσειν εἰς τὰς ἐπερχόμενας γενεὰς μαθήματα ἀφοσιώσεως, παραδείγματα πατριωτισμοῦ, καὶ εὐσεβῆ μνήμην τὰ ἐξ ἀπελιπίας ὑπαγορευόμενα σχέδια ἐπιφέρουσι συνήθως τὴν συναίσθησιν τῆς ταραχῆς καὶ τῆς ἀταξίας τῶν παθῶν, ἐξ ὧν ὑπηγορευθήσαν διὰ τοῦτο ἐν τῇ ταραχῇ ταύτῃ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σχεδιάσῃ τις ὀρθὸν ἀποικίας σχέδιον· τοιοῦτου σχεδίου πρέπει νὰ προηγηθῶσι σπουδαὶ κατάλληλοι, ἀκριβεῖς γνώσεις τῶν ἀπαιτουμένων, ἡσυχον πνεύμα, καὶ σκέψις τοῦ σπουδαίου. Δὲν συμφωνοῦσιν ὁμοίως σήμερον ἐπὶ πολλῶν οὐσιωδῶν ζητημάτων, ἀφορόντων τὴν διοίκησιν τῶν ἀποικίων. ἡ ὑπόθεσις λοιπὸν εἶναι μᾶλλον περιπεπλεγμένη καὶ δύσκολος εἰς τὴν συζήτησιν, παρ' ὅσον ἤθελε θεωρηθῆ ἐκ πρώτης ὄψεως. Ἐὰν ἐπρόκειτο μόνον νὰ μεταφέρῃ τις λαὸν τινα εἰς νέαν περιοχὴν ὀρειανὴν ποτε, νὰ διανεμῇ εἰς αὐτὸν τὴν γῆν καὶ τὰς ἐργασίας κ τ λ, τὰ ζητήματα ταῦτα ἦτο δυνατόν ν' ἀποφασισθῶσιν εὐκολώτατα· ἀλλ' ἡ διοίκησις, οἱ εἰδικοί νόμοι τῆς ἀρτισυστάτου ἀποικίας, οἱ κανονισμοὶ οἵτινες θέλουσι διευθύνει αὐτὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεως αὐτῆς, ταῦτα εἰσι τὰ ἀπαιτούμενα εἰδικὰ γνώσεις νομοθέτου, ἀξίου τοῦ μεγάλου τοῦτου ὀνόματος. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν δύνανται νὰ εὔρωσι τὰς ὑψηλὰς ταύτας δυνάμεις ἐν ἐνὶ μόνῳ ἀνθρώπῳ, ἐπιφορτίζουσιν ἑταίριαν ὄλην νὰ συλλέξῃ καὶ νὰ συναρμολογήσῃ τὰς μερικὰς διατάξεις, ὅσας εὐρίσκει διεσπαρμέναις, καὶ οὕτω νὰ συντάξῃ τὸ σχέδιον τῆς ἀποικίας· οὕτω λοιπὸν ἀπολαμβάνουσι ἔργον, τὸ

ὅποιν νομιζοῦσι καλόν, ἀλλὰ τὸ ὅποιν εἶναι, οὗ ὡς εἰπεῖν, υἰοθετημένον. Οὐδέποτε ἴσω· συνέβη, ὥστε τὸ ἀπάντημα τοῦτο νὰ μὴ ἦναι ἀσυνάρτητον, καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ νὰ ἦναι οὕτως ἀλληλένδετα, ὡς ἤθελον εἶναι, ἐὰν ἦτο ἔργον μίαν μόνης διανοίας ἐπειδὴ λοιπὸν εἶναι δυσκολώτατος ὁ ἐπιχειρησμός· ἀποικίας τινός, δὲν πρέπει νὰ σπεύδῃ τις πολὺ εἰς τὴν σύστασιν αὐτῶν, ἐκτιθέμενος εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ πτασθῇ ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ τοῦ ἔργου. Ἡ κατάστασις τῆς Ἑβρώτης ὁμοιάζει ἀνθρωπίνῳ σώματι, ἐν ᾧ ἡ διαίρεσις τῶν ὀρεπτικῶν χυμῶν δὲν δύναται πλέον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ὑγείαν ὁ μηχανισμὸς τῶπων τινῶν, ἢ ἀμετρος ἔκτασις ἄλλων, συμπτῶμα τὰ διαλύσεως κατεπειγούσης, ἀποδεικνύουσιν ἀρκούντως τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου· αἱ λυπηραὶ προβλέψεις τοῦ Κυρίου Μάχθου θέλουσιν ἐκπληρωθῆ ἀφευκτῶς, ἐὰν δὲν πολυλασασθῶσιν ὅσον οἷον τε ταχέως αἱ γεωργικαὶ ἐργασίαι· εἰνὸν πλέον δυνατόν νὰ ἐμποδίσῃ τις τὴν μηχανικὴν τοῦ νὰ κηθισθῆ κατ' ἔτος ἀργούς καὶ ἀκινήτους πολλὰς χιλιάδας βραχιόνων· ἡ ἔλλειψις ἐργασίας ἐπαυξάνεται πάντοτε, καὶ ἡ ἀνάγκη αὐτῆς ὀλιγοστεύει ἀναλόγως τῆς ταχυτέρας προόδου

(1) Champ-d' asile. — Οὕτως ὀνομάζον τὴν εἰς τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν ἀποικίαν των οἱ μετὰ τὸ 1815 ἐξορισθέντες Γάλλοι.

απόφασις των Έμποροδικών. Άρα νομίμως έπραξαν οι έμποροδικοί. Άλλ' ο Κ. Νομολόγος μ'ας λέγει ότι τοιαύτη είναι ή συνήθεια των Δικαστηρίων, και ότι ώρειλε και τό Έμποροδικεϊον να σεβασθ'η αυτή. Άλλ' ή αντιρρησης αυτή είναι όλως άνοπόστατος 1) διότι τοιαύται περιπτώσεις άρρωθ'αι έκποιήσιν πλοίου έρήμην του ιδιοκτητήτου σπανιώτατα παρουσιάζονται 2) διότι, ναί μ'εν τινές των δικαζών αναβάλλουσι την αύτην έφαρμογήν του νόμου διά την κατ' αντιμωλίαν δικήν, έπεικεις δεικνύμενοι, ενόσω αυτή είναι έτερομωλίας, άλλ' ή τοιαύτη έπεικεια ούδόλως άρμόζει προκειμένου περι έκποιήσεως πλοίων και 3) διότι και αν υποθετή ότι τοιαύτη είναι ή νομολογία των δικαστηρίων, ή νομολογία δ'εν είναι νόμος, άλλ' άπλή γνώμη του δικαστού, όστις έχων υπ' όψιν του ότι τό κυριώτερον χαρακτηριστικόν του σύμπαντος είναι ή πρόσδος και ότι ού μόνον ή ίδια αυτού πείρα, άλλ' και οι νομοδιδάσκαλοι τ'ω παραγγέλλουσι να ένθυμηται ότι dies diem docet (ή ήτέρα διδάσκει την ήμέραν), ότι malus usus abolendus est (ή κακή χρ'ησις είναι καταργητέα) και ότι judicandum est legibus non exemplis (πρέπει να δικάζη τις κατά τόν νόμον και ούχι κατά τά προηγούμενα παραδείγματα) όλα ταύτα έχων υπ' όψιν του χρεωστέι να μη έμπιστευθ'η ούτε καν εις την ιδίαν αυτού νομολογίαν και ούτως δ'εν έμπιστευεται. Τούτου ενεκα δ'ε βλέπομεν όλα τά δικαστήρια του κόσμου, καλά και κακά, μεταβάλλοντα την νομολογίαν των. Ταύτα άρχουσιν να πείσωσιν τους άναγνώστας μας ότι τό Έμποροδικεϊον όρθ'ως ήρμήνευσε τόν νόμον και ότι τό σύστημα, ό υπ'αγορεύει ο Κ. Νομολόγος τ'ης Ένώσεως, είναι καταστρεπτικόν, διότι μετά μίαν τριμηνίαν ήθελε δύνασθαι ο πανούργος διάδικος και δικηγόρος να επιτυχάνη καταδικαστικάς αποφάσεις και κατ' αυτού του γείτονός του χωρίς ούτος να έχη την ελαχίστην ιδέαν άκαστος δ'ε κατονοεί τί σημαίνει να έχη ο εις εις χείρας του μίαν τελεσίδικον δικαστικήν απόφασιν απαγγέλλονσαν την προσωπικήν κράτησιν του άλλου, ο καθ' ού ή απόφασις ε'ξ εφόδου συλλαμβάνεται και προσωποκρατείται άχρις ού ένδώση εις τάς άδικους απαιτήσεις του αντίδικου του όστις δύναται να φανή και έπεικίης συγκαταβαίνων δ'ήθεν, εν'ω ούδ'εν είχε λαμβάνειν. Τοιούτον τι μικρού έδέησε να συμβή πρό τινος χρόνου κατά του Μπελιθανάκη και Μαλανδρίνου έναχθέντων διά του συστήματος του Νομολόγου τ'ης Ένώσεως και κινδυνευσάντων να καταδικασθώσιν, αν ο Κ. Βουρδουμπάκης και ο Κ. Η. Ψύχας δ'εν ειδοποιούν αυτούς, ούδεμίαν ιδέαν έχοντας περί τ'ης καταδιώξεώς των. Τοιούτον τι μικρού έδέησε να συμβή κατά του Λουκά Ν. Κοκκόλη, όν έσωσεν ο Κ. Γ. Μεταξάς. Άν δ'ε τοιούτος κίνδυνος έπίκειται κατά των πολιτών όσάκις ενάγονται διά χρέη, όποιας δ'εν είναι ο κίνδυνος προκειμένου να εκποιήθ'η πλοϊον χωρίς να ειδοποιηθ'η προσκόντως ο ιδιοκτήτης ή ο πλοίαρχος! Τόν κίνδυνον τούτον έχοντας υπ' όψιν των οι ΚΚ Έμποδικοί άπεφ'ησαντο ως διαλαμβάνει ή ρηθείσα απόφασις των. Άλλ' ο Κ. Νομολόγος μ'ας λέγει ότι ο δικαστής Κ. Κασιμάτης, και άλλοτε έπραξε κατά τό σύστημα αυτού (του νομολόγου) ήμεις όμως γινώσκόμεν τούναντίον, ό ποριζόμεθα εκ τ'ης διηγήσεως ήτις εκυκλοφόρησεν εκ του στόματος των αξιοτιμων

εις τόν μηχανισμόν. Αι δύο αύται αίτιαί επιφέρουσιν άναγκαιώς την έκπτώσιν του ήμερομισθίου των εργατών, ό εργατης δ'εν δύναται να διαθρέψ'η την οικογένειάν του, και έντευθεν προέρχονται φυσιχώ τ'ω λόγω αι επανάστασεις κατά τ'ης πολιτικής εξουσίας. Τοιαύτη κατάστασις δ'εν είναι άνεκτή άλλ' όταν ήθελε τις γνωρίζει τά μέσα του να μεταβάλ'η αυτήν, ή πρόνοιαις ήθελεν επιβάλ'ει τό καθήκον του να μη προέβ'η εις την μεταβολήν ταύτην, ει μη μετά μεγίστης θρασύτητος. Έχόμεν ήδη πολλούς άναμορφωτάς, τοσούτω μάλλον θρασύται, ότε είναι ολιγώτερον πεφωτισμένοι, και οτινας δ'εν ένουείθησαν να άμφιβάλλωσι δι' έλλειψιν αληθο'ς εκπαιδεύσεως, ούτε αι σπουδαι αυτών, ούτε τά συγγράμματα αυτών δύναται να όδηγήσων ήμ'ας εις άσφαλ'η λύσιν του κοινωνικού προβλήματος.

(Η συνέχεια εις τό επ'εξή; φύλλον)

ΚΚ. Κόζυρα και Α. Λομε-ίνη, ιδίαις αιθέσει πληροφορηθέντων όπόσον μεριμνά ο Κ. Κασιμάτης υπέρ των συμφερόντων των άπόντων διαδίκων. Η μεριμνα δ'ε αυτή είναι τοσούτω μάλλον άναγκαία όσα γινώσκόμεν ότι πολλάκις οι άπόντες ούτοι διάδικοι είναι άλλοδαποι, και ιδίως Όθωμανοί, δύναμενοι ν' αποδώσων τήν ε'ξ εφόδου καταδικηνητων εις άλλους λόγους, ούδόλως εμφοιλοχωρούντας εις τά στήθη του Έλληνος. (Ακολουθεί.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Η ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΣΥΝΘΕΣΙΑ

Οι Άγγλοι θέλουσι αποβλέπει μετά σημαντικού διαφέροντος εις τά μέτρα κατά των συνωμοτών των κατηγορηθέντων επί αποπέρα δολοφονήσεως του Αυτοκράτορος Ναπολέοντος. Η προσβολή είναι ε'ξ εκείνων αιτινας διεγειρόνται τάς αρχάς του Άγγλου και τάς προλήψεις του, όστε ούδεμία συμπάθεια θέλει ύπάρξει υπέρ των υποδίκων. Τό κοινόν ταύτης τ'ης χώρας παρεκτό, του ότι θαυμάζει μεγαλώς τόν άνθρωπον, όστις κατέστησεν ισχυράν αυτοκρατορίαν εις την Γαλλίαν, έχει σταθεράν άποστροφήν προς οίκονήποτε διακράξιν τ'ης τάξεως εν Ευρώπ'η, και ιδίως εν Γαλλία. Η Αυτού Μαγαλειότης έλαβε τινά τεκμήρια του γενικού αισθήματος των κατοίκων ταύτης τ'ης χώρας, ότε τήν επισκέφθη, οιαδιήποτε δ'ε και αν όν αι άμφιβολίαί περί των αισθημάτων των ιδιαιτέρων ατόμων εντός μεγάλου πλήθους, ούδεμία δύναται να ύπάρξ'η άμφιβολία ως προς τά αισθήματα αυτού του πλήθους, εν ήθελε ήποδειχ'η έπομένως, ότι οι κατηγορούμενοι πραγματικώς έκούπησαν να δολοφονήσωσι τόν αυτοκράτορα, τό κοινόν ταύτης τ'ης χώρας θέλει είσθαι άνόητον να ήδη εκπληρουμένην την δικαιοσύνην. Άν άλλα πρόσωπα ήθελον είσθαι άναμεινόμενα εις τήν συνωμοσίαν άντι να δείξ'η την ελαχίστην διάθεσιν, ν' άρνηθ'η τάς κατάλληλους έγγυήσεις να εϋθύνωνται και εν Άγγλία ταύτα τά πρόσωπα, τό κοινόν θέλει βεβαίως επιθυμεί να ήδη αυτά κλητευμένα ενόπιον τ'ης αρχ'ης, να δώσωσι λόγον τ'ης δι'εργωγής των. Μέχρι τούδε όμως προσέβημεν μόνον εις τό πρώτον στάδιον των μέτρων, εις την δημοσίευσιν του κατηγορητηρίου. Τό έγγραφον εκείνο έκτελει συνεπείσταν διήγημα δύναμενον να καταχωρηθ'η εν συγκριτικώς βραχεί χρόν

φίνεται, ότι έτε μεταξ'η ο Ματζίνης εκ ταύτης τ'ης χώρας εις Γένουαν, επί σκοπ'η επιθεωρήσεως των σχεδίων άπερ συνεδόντο πρός τήν εν Ιταλί'η επανάστασιν, άρχικην εν είδο πληρεξουσιότητας εις τάς χείρας των εν Λονδίνω φίλων του, Μεταξ'η τούτων των ίδια αναφερομένων φίλων του είναι ο Μασσαρέντης, όστις κατά τό φαινόμενον εξασκεί εν Λονδίνω τό επιτήδεσμα του αποθηκαρίου διά τους Ιταλο'υς. Ο Σάιν Γκέιμς Στάνφιλδ . . . , εν Λονδίνω, όστις ενεργεί ως τραπεζίτης του Ματσίνα. Ο Κύριος Στάλφερι, άνθρωπος μικροτέρας σημασίας, όστις παραχωρεί τό όνομά του διά την μεταξ'η Γενούης και Λονδίνου ανταπόκρισιν, και Φρεδερίκος Καμπανέλλας, άν'ηρ δ'ήθεν λόγιος. Είς επιστολάς εκ Γενούης, ο Ματσίνας λαλει μετά μεγίστης άγανακτήσεως περί του λαίλαπος, όστις άνεστρέψε τά σχέδιά του, και όστις κατέστησε τό εις Παρισίους κτύπημα άναγκαιότερον. Διά μέσου του Μασσαρέντη εντέλλεται εις τόν Καμπανέλλαν να κρίνη περί τ'ης καταλληλότητος δύο ανθρώπων οτινας μέλλουσι να επιχειρήσωσι την ύπόθεσιν των Παρισίων α Ένθυμούμαι ότι σοι έπον περί τ'ης μεθόδου τ'ης πράξεως, λέγει α άνεξαρτήτως, και άνά δύο είναι ο μόνος τρόπος, ούί προσδιορίζόμενοι τώρα δύο πρέπει α να κατοικήσωσι επί ένα μήνα έπιτοπίως, α άλλ' αι απαιτήσεις των πρέπει να ήναι μέτριαι καθότι αι δαπάναι εν Ιταλία υπερβαίνουσι π'ασαν πίστιν. Ηδη δ'ε τινά είσι τά δύο ταύτα άτομα; Είς ε'ξ αυτών ήτον ο Βαρτολόμης, στρατιώτης εις τήν Άγγλο-Ιταλικήν λογεώνα όστις απολυθείς τόν Απρίλιον του 1857, εϋρέθη εν Γυόρ-κη εις κατάστασιν έσχάτης ένδοξας. Ο Μασσαρέντης τόν εζήτησεν, τ'ω επρότεινεν, ύπόθεσιν ήτις ήθελε τ'ω χορηγήσει χρήματα, τόν έφερον εις Λονδίνον, τόν συνέστησεν εις τόν Ματσίνα, εις τόν οίκον του τελευταίου, επί παρουσί'η Γάλλου τινός τόν όποιον ο Βαρτολόμης εκάλει α 'Ροδρόν 'Ρολίν. Μετά ταύτα εδ'όθησαν 10 λίραι εις πεντόφραγκα εις τόν Βαρτολόμην μεταβάνα μετά του Γρίλλη εις Παρισίους, ένθα ύπεδέχθη υπό του Τυβάλδη. Τό 1854 ο Γρίλλη ανεχώρησεν εκ τ'ης ιδίας αυτού πατρίδος τ'ης Κεζένης (Cesena) του Ρωμαϊκού Κράτους εν' άποσύνην τήν σύλληψιν του και περιεπλανήθη εις Γενούαν, Μασσαλίαν και Λονδίνον. Καθ' όν καιρόν ήτον έντελω; Άνευ χρηματικών μέσων εις τι κατηλειον άπάντησε τόν Μασσαρέντην όστις τ'ω είπεν α δ'ε Ματσί

νας θέλει σοι δώσω 50 ναπολεόνια να δολοφονήσ'η τόν αυτοκράτορα, α εις τινά δευτέραν δ'ε συνεντευξ'ην μετ' αυτου του Ματσίνα, ο Γρίλλη έλαβε τάς όδηγίας του. Ο Ματσίνας τ'ω είπε καθαρώς, θέλει εξοικειωθ'η με τάς εξεις του Αυτοκράτορος, και θέλει επιφέρει τό κτύπημα όταν εύρης ευνοϊκήν ευκαιρίαν. Π'ερι τά τέλη του μηνός Μαΐου, όμως ενθουσιάζον τον Μασσαρέντην γράφοντα επιστολήν προς τόν Βαρτολόμην επιπλήττοντα αυτόν ότι παρημέλησε τά καθήκοντά του, και ότι ήτον άπών εκ τ'ης θέσεώς του, παρακαρούντα αυτ'ω ότι ήτον άνευ χρημάτων και έρωτόληπτος και πειθαναγκάζοντα αυτόν να επανέλθ'η εις την άποστολήν του καθότι, λέγει, ο γράφας τήν επιστολήν, όταν ένδιαφέρεται τις εις τοιούτου είδους ύποθέσεις π'αν άλλο πράγμα έπρεπε να λησμονηται. Αι αποδείξεις αιτινας αποτελούσι μέρος του κατηγορητηρίου περιλαμβάνουσι τάς όμολογίας των δύο τούτων ανθρώπων επιστολάς ιδί'η χειρί του Ματσίνα γραφείσας και υπογραφεύσας. 'Ιωσήφ ή Γουί και εξαγόμενον των έρευνών τ'ης Αστυνομίας, ήτις ειχεν ανακαλύψει αποθήκην όπλων ήτοι ξιφιδίων και πιστολιών, ε'ξ όν τά τελευταία είναι όμοια προς τά μεταχειρισθέντα υπό του Πικαρόρη. Άλλ' επί του παρόντος, νομίζομεν ότι έχομεν μόνον τάς κυριώτερας των αποδείξεων, αι δ'ε λεπτομέρειαι θέλουσι συμπληρωθ'η με τάς ένόπιον του Δικαστηρίου καταθέσεις. Ω; προς τόν χαρακτήρα των δύο δολοφόνων, ούδεμία δύναται να ύπάρξ'η άμφιβολία. Μόνον βαθμιαίως έννοηθη ένταύθα τό κίνημα τ'ης Ιταλίας, όπερ προεξένησε λύπην εις τους εν ταύτη τ'η χώρα αληθείς φίλους τ'ης Ιταλίας. Η ανακάλυψις του ότι συνεδέστο προς κίνημα τι γεννησόμενον εις Παρισίους, βεβαίως ούδ'ενα προεξένησε θαυμασμόν διότι τό εν είναι συνέπεια του άλλου. Άλλά γενικωτάτη άγανάκτησις ήθελε διεγερθ'η αν ήθελε δικαστικώς άποδειχ'η ότι τό Λονδίνον είναι τό έδαφος εκ του όποιου οι εν λόγω ζενιζόμενοι μας έσχεδιάσαν τάς κατά των φίλων μας των Γάλλων επιθετικάς εργασίας των διά σκοπού; άπάδοντας προς τά συμφερόντά μας. (Σφαιρα)

Ω; προμαντεύει ή άνωτέρω Εφημερίς εκ τ'ης συζητήσεως τ'ης ρηθείσης ποινικής δικ'ης κατά των συνωμοτών ήποδείχθη πληρέστα ή ένοχη όλων αυτών. Ο χρόνος τ'ης Άγγλίας λέγει ότι τ' άγγλικά δικαστήρια δ'εν ήθελον καταδικάσει τόν Λεδρόν 'Ρολίν, άλλ' εν τοιαύτη περιπτώσει έπρεπε ν'άθωωθ'αι και οι λοιποι άλλοι, όπερ άποπον. Ημεις φρονούμεν ότι ή συνενοχη του Λεδρόν είναι ψηλαφητή, διότι μόνη ή εν Άγγλία διαμονή του και ή σχέσις αυτού μετά του Ματσίνα υποδεικνύει επ'εκεινα του ήμείσεως του όλου, τοιούτοι την διάθεσιν αυτου να εύρη τό κατάλληλον πρόσωπον δι' ού να εκτελεσθ'η τό φρικώδες κακούργημα τ'ης άνάτροπ'ης των Ευρωπαϊκών καθεστ'ωτών διά τ'ης δολοφονίας του Αυτοκράτορος Ναπολέοντος, του μεγάλου τούτου προστάτου των συντηρητικών Αρχών του Ευρωπαϊκού πολιτισμού. Τούτου δ'ε έντος βεβαίου, δ'εν συμπληρούται ή άπόδειξις όταν ή όμολογία των κατηγορουμένων, άποδεικτικήν ισχύν έχουσα, καθ' ό συμφωνούτα προς τάς λοιπάς ένδείξεις, παριστάνη τόν άνάισχυτον τούτον άντάρτην ως παρευρεθέντα εις την οικίαν του Ματσίνα ότε ούτος έδωκε την περί δολοφονίας ένταλήν, και ως προσφέροντα προς εύδωσιν του άποπροπαίου σχεδίου την ιδίαν αυτου χρηματικήν περιουσίαν; Τ'η αληθεία άπορίας άξιον είναι πως τά πολιτικά πάθη δύναται να τυφλώσωσι τόν άνθρωπον τοιουτοτρόπως, ότε να μη διακρίνη τό φ'ως του ήλιου από τό σκότος! Η Σφαιρα του Λονδίνου λέγει όρθ'ως, ότι τοιούται συνωμοτικά ούδόλως προάγουσι τά συμφερόντα τ'ης Άγγλίας, ήτις δ'εν είναι ολιγώτερον των άλλων ένθων ένταθειμένη εις τους επ'αναστατικούς κινδύνους των όλοκρατών, τ'ης πολυκεφάλου ταύτης ύδρας ήτις όσημέραι προσκ'ιπεται και νέαν κεφαλήν, νέους οδόντας και νέους δνυχας άπειλούντας να σπαραξ'ωσι τήν τε μητέρα του σημερινού πολιτισμού την Ευρώπην και τά τέκνα αυτ'ης τά γράμματα και τάς τέχνας.

Αί τελευταία τηλεγραφικά ειδήσεις μας αναγγέλλουσι την καταδίκην του μ'εν Τυβάλδη εις διά βίου δεσμ'α και εις πέραν του Ωκεανού εξορίαν του δ'ε Γρίλλη και Βαρτολόμη εις δεκαπενταετή δεσμ'α. Τό προτεχες άτμόπλοιον θέλει μ'ας κομίσει την ε'δ'ησιν τ'ης καταδίκης και των λοιπών συνωμοτών. Άμφιβάλλομεν όμως αν θ' άκούσωμεν συνάμα ότι ή Άγγλική Κυβέρνησις απέμειψε τ'ης άγγλικής χώρας τους επ'αναστάται. Άλλά ποσ'ω; δ'εν άμφιβάλλομεν περί του ότι και δικαίον και συμφέρον εις τήν Άγγλίαν είναι ν' αποπεμφθώσιν αυτοί, καθότι όλα τά συμπτώματα άνενδοιάστως προμηνύουσιν ότι διαδίδεται και εν Άγγλία ή πανώλης τ'ης όλοκρατίας νότος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΜΑΣΣΑΛΙΑ 2α. Αύγουστου. Αί ειδήσεις εκ Νεαπόλεως μετ' χρι τ'ης 30ης λήξαντος, ότι ή Νεαπολιτανική Κυβέρνησις επέτρεψε την σύστασιν δύο γραμμών υποθαλασσίως

τηλεγράφου ένουντο; την Σικελίαν μετά τῆς Μελίτης; καὶ Τουρίνου. Διαταγὰ δὲ ἀποφαίνεται τὴν μετ' ἑξῆς τὸν παρόντος ταχυδρομικοῦ συστήματος. ἕτερον δὲ διάταγμα θέλει συμπληρῶσαι αὐτὸ ὅσον βασιζέται ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ συστήματος. Στάσις τις ἔλαβε χώραν εἰς Ἰσπανίαν ἐνεκα τῶν διωδίων.

Ἐν τῷ μ. 2,000 χωρικῶν εἰσέβαλεν εἰς τὸ Λευκαριεῖον ἀλλ' αἱ Ἀρχαὶ τάχιστα ἐπανεφέρον τὴν ταξιν καὶ οἱ Ἀρχαγοὶ συνελήφθησαν.

ΒΕΡΝΗ 3η. Ὁ Δρ. Κίον ἐγνωτο-ποίησε σήμερον εἰς τὴν Ὀμοσπονδία ἀίταιν ὅτι δεχεται τὴν θέσιν τοῦ πληρεξουσίου πρεσβευτοῦ εἰς Παρισίους. Ἡ Ὀμοσπονδικὴ Συνέλευσις θέλει περαιώσει τὴν σύνοδόν της τὴν Τετάρτην.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 4η. Εἰδήσεις ἐφθάσαν εἰς ἡμᾶς περὶ τῆς ἀσφαλοῦς ἀφίξεως τῆς Ἀυτοκρατορίσσης τῆς Ρωσίας εἰς Πετρούπολιν λαβούσης χώραν τὴν ἐσπέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, ὁ Βασιλεὺς Ρωσίδος νομίζεται πιθανῶς ὅτι θέλει διορισθῆ πρεσβευτὴς τῆς Πρωσίας εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἡ βαπτιστὴς τοῦ Πρίγκιπος διαδόχου τοῦ θρόνου τοῦ μεγάλου Δουκάτου τῆς Βαδίας προσδιωρίσθη διὰ τὴν προσεχῆ δευτέραν.

ΒΙΕΝΝΗ 5η. Ἡ Ἐφημερὶς τῆς Βιέννης βεβαίως ὅτι κατὰ τὰς ἀπευθείας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τελευταίας εἰδήσεις, ὁ Λόρδος Στρατάρχης δε. Ρεδελιφ, εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις δὲν θέλει ἐγκαταλείπει τὴν Πρωτεύουσαν ἐπὶ ἀδείᾳ ἀπουσίας, ὡς ἀνηγγέλην ὅτι ἐσκόπει νὰ πράξη.

Μασσαλία 6η. Ἐλήφθησαν εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῆς 30ης. Ἰλιζαντος ὁ Κύριος δε. Τουρνὲλ ἐκράτησε τὸ ἀτμόπλοιον ἐπὶ μίαν ἡμέραν τὰ τελεσίγραφα τῶν τεσσάρων δυνάμεων κατὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ Πρίγκιπος Βογορίδου, μολονότι ὁμοίως διεκρινώθησαν ἰδιαιτέρως. Πυρκαϊὰ ἐξεράγη εἰς Γαλατάν καὶ κατέστρεψε 200 οἰκίας.

ΤΕΡΓΕΣΤΗ 6η. Πληροροίαι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναγγέλλουσιν ὅτι ὁ στρατηγὸς Μελιόρ ἀνεχώρησεν ἐκ Τεχεράνης. Ἀπερχόμενος δὲ ἐκ Τεχεράνης ἐβρίσθη ἐκ τοῦ ἵππου του καὶ ἔθραυσε τὸ ἀριστερόν του σκέλοσ.

Ὁ Πρίγκιψ Βογορίδης ἀνήγγειλεν ὅτι ἤθελεν ἀντικαταστήσει δι' ἄλλου τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Μολδαβίας, ἀρνήθησαν νὰ ἐνεργῆ ὡς πρόεδρος τοῦ δειβανίου.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ ἄρτος ὑπετιμήθη ἐν Ἀθήναις εἰς λεπτὰ 41 ἢ ὀκτ. Καὶ ὅμως ἡ Ἀθήνη ἀ διαμαρτυρεῖται καὶ κατὰ τῆς υποτιμήσεως ταύτης, καὶ διὰ τοῦτο πάλιν ὑπετιμήθη εἰς λεπτὰ 39. Ἡμεῖς δὲ διατελούμεν πληρόντες αὐτὸν πρὸς ὁ λεπτὰ, καὶ κάκιστα παρεσκευασμένον. Μέγα τὸ ἀδικον! Παρακαλοῦμεν κατ' ἐπανάληψιν τὰς ἀρμοδίους ἀρχὰς νὰ φροντίσῃσι περὶ τούτου.

— Μεταβάτης εἰς Πελοπόννησον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ Κ. Κομμουνούρου χάριν τῆς ὑπηρεσίας, ἀντιτεθῆ προσωρινῶς ἡ διεύθυνσις καὶ τοῦ Ὑπουργείου τούτου εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργῶν Κ. Χριστόπουλον.

— Ὁ μέγας τῆς Ἑλλάδος εὐεργέτης Βασιλεὺς Σίνας ἔδωκε ῥήσαστο Ἀρχαμ.: 100,000 εἰς τὸ Ἀμαλίειον Ὀρφανοτροφεῖον.

Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 3 τοῦ παρόντος προσετέθησαν εἰς τὸ Β. Γυμνάσιον Πατρῶν τρεῖς νεαὶ ἐδραι, ἡ τῆς Ἀγγλικῆς Γλώσσης, ἡ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου, καὶ ἡ τῆς Διπλογραφίας καὶ Ἐμπορικῆς Γεωγραφίας. Ἰδοὺ λοιπὸν πραγματοποιηθὲν ὅτι πρὸ τίνος καιροῦ εἴπομεν πρὸς τὴν ἐφημερίδα « αἱ Πάτραι », παραπονομένην διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν περιὼν ὁ λόγος μαθημάτων ἀπὸ τοῦ Γυμνασίου ἐκείνου.

Ἡδὴ ἀμφότεραι τῆς Ἑλλάδος αἱ μάλλον Ἐμπορικαὶ πόλεις, ἡ Ἐρμούπολις καὶ αἱ Πάτραι, ἔχουσι Γυμνάσια ἐπὶ τὸ ἔμπορικώτερον διοργανισμένα, χάρις εἰς τὴν περὶ τούτου πρόνοιαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Κ. Χριστοπούλου, ὅστις δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι καὶ περὶ τακτοποιήσεως τῶν τριῶν ἄλλων Γυμνασίων, Μεσολογγίου, Λαμίας καὶ Τριπόλεως θέλει ὁμοίως φροντίσει. Ὁμολογοῦμεν τὸ δύσκολον τῆς τοιαύτης τακτοποιήσεως διὰ τὴν ἔλλειψιν καταλλήλων Καθηγητῶν ἀλλὰ θαρροῦντες εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἀξιοπαύειν ζῆλον τοῦ Κ. Χριστοπούλου, ἐλπίζομεν, ὅτι, ἐφ' ὅσον ἐστὶν ἐφικτὸν, θέλει ἐνεργῆσαι ὑπὲρ τῆς τακτοποιήσεως τῶν εἰρημένων Γυμνασίων.

— Τὴν 8 τοῦ παρόντος μηνός, ἡμέραν Πέμπτην, ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ Παραθναγαγίου Ἐρμουπόλεως, τοῦ διευθυνόμενου ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ἐμ. Μαγκάκη. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα αὐτῶν ὑπῆρξεν εὐχάριστον καὶ ἀξιόπ. τῆς ἐπιμελείας, μεθ' ἧ ὁ Κύριος Μαγκάκης διεύθυνε τὸ Ἐκπαιδευτικὸν τούτου.

— Ὁ συμπολίτης μα; Κ. Ι. Α. Πατρινοῦς διορίσθη Ἀστυνομ. Πειραιῶς. Ἡ Κυβέρνησις ἀνέθεσε τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην εἰς ἀξιὸν ὑπάλληλον, ὅστις ἡ δραστηριότης καὶ ἡ πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν Ἀστυνομικῶν καθήκοντων ἐμπειρία εἰσι τοῦ πᾶσι γνωσταί. Συγχάρημεν τὸν Κ. Πατρινοῦν διὰ τὸν διορισμὸν του, καὶ εὐχόμεθα ὅπως ἀναδειχθῆ καὶ πάλιν ἀξιὸν τοῦ νέου τούτου δαίματος εὐνοίας καὶ ἐμπιστοσύνης τῆς Κυβερνήσεως.

— Ἡ ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ Βύρπηπου κατασκευαζομένη γέφυρα, δι' ἣν προσεκλήθησαν ἐκ τῆς Γαλλίας ἐπίτιδες ἐργάται,

ὅσως στίσιων αὐτὴν ἀσφαλῶς καὶ τεχνικῶς, θέλει εἶναι διαβαστὴ τὴν ἀ. τοῦ προεργοῦ Σαπτεμβρίου. Τοῦτο εἶναι ἐν τῶν ἐπισημῶν ἔργων τοῦ ἐνεστώτος Ὑπουργείου, ὅπερ ἀληθῶς ἐδειξε πολλὴν ἐπιρροίαν εἰς τὴν πρόοδον τῶν δημοσίων ἔργων. Εἴθε εἰς τοιαῦτα ἐνασχολούμενον ἔργα, ὡν ἡ ἀφύλαξις ὑπάρχει ἀμεσοῦ, καὶ ἡ ἀνάγκη κατεπειγούσα, παραιτηθῆ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπὸ τῆς κατασκευῆς τοῦ μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν σιδηροδρόμου, ὅστις δὲν εἶναι ἄλλο ἢ ἀνοηφελὴς ἐπιδίωξις, καὶ στρέψη τὴν προσοχὴν του εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἐπισημῶν ὁδῶν, αἵτινες οὐ μόνον τὴν συγκοινωνίαν θέλουσι διευκολύνει, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῆς ληστείας, δι' ἣν τόσον πικρῶς καταγοροῦμεθα, θέλει συντελέσειν.

— Ὁ στρατηγὸς Καλλέγγης ζητήσας ἔλαβε τὴν ἀδειαν νὰ παρουσιασθῆ ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τὴν 3ην τοῦ παρόντος μηνός.

— Ἀναγνώσκωμεν εἰς τὴν Αὐγὴν. α. Εὐχαριστῶς ἀναγγέλλομεν, ὅτι ἡ Β. Κυβέρνησις καὶ πάλιν ἠλάττωσε τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου, προσδιορίσασα τὴν μὲν τιμὴν τοῦ τῆς πρώτης ποιότητος εἰς 39 λεπτὰ τὴν ὀκταν, τοῦ δὲ τῆς δευτέρας εἰς 33. Ἡ πατρικὴ αὕτη πρόνοια τῆς Κυβερνήσεως εἶναι παντὸς ἐπαίνου ἀξία, καὶ δικαίως ἐπισύρει αὕτη τὰς εὐλογίας τοῦ λαοῦ τῆς Πρωτευούσης.

— Εἰς τὸν Τηλέγραφον τῶν Κυκλάδων ἀναγινώσκωμεν περὶ τῆς πύσεως τοῦ Εἰσαγγελέως Α. Μπέτσου τρία τινὰ τὰ ἐξῆς. α.) Ἐγγράφον τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἐρμουπόλεως πρὸς τὸν Κύριον Μπέτσον, δι' οὗ ἐκφράζεται ἡ λύπη τοῦ δικηγορικοῦ Συλλόγου διὰ τὴν παῦσιν ταύτην. β.) ἀπάντησιν τοῦ παυθέντος εἰσαγγελέως, δι' ἧς εὐγνωμονεῖ πρὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ὀλοφυρομένους, καὶ γ.) σημειώσιν τοῦ Συντάκτου τοῦ Τηλεγράφου, δι' ἧς κατακρίνει οὗτος τοὺς Συντάκτας τοῦ Ἀστέρως ὡς προσωπικὰς ἔχοντας ἀντιπαθεία κατὰ τοῦ Μπέτσου, καὶ διὰ τούτου οὐδὲν ἀναφέροντας ἀφ' ἐαυτῶν, ἀλλὰ περιοριζόμενος εἰς τὸ νὰ ἐπαναλάβωσι τὰ παρὰ τοῦ φιλοπάτριδος ἢ λεγόμενα.

Ὁρείλομεν ὀλίγα τινὰ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων, καὶ μάλιστα ἐπὶ τοῦ τελευταίου, δι' οὗ προσβαλλόμεθα.

Ἡ μὲν ἐκφρασις τῆς λύπης τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου εἶναι συνθέτατος τύπος, εἰς οὐδὲν ἄλλο χρησιμεύων, εἰ μὴ εἰς τὸ νὰ παραγορήσῃ τὸν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀποπεμπόμενον, καὶ νὰ ἐμπούσῃ αὐτῷ τὸ χάρις τοῦ νὰ μεταβῆ ἀπὸ τῆς οἰκίας του εἰς τὸ ἀτμόπλοιον, καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ. Τὸ ἔργον εἶναι φιλάνθρωπον, καὶ ἐπομένως οἱ τοῦτο πράττοντες ἀξιοπαύειν. Διὰ τούτου οὐδεὶς ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν δικαστηρίων μέχρι τοῦδε ἐπαυθῆ ἡ μετετέθη δικαστικῶς ὑπόλληλος, ὅστις δὲν ἠϊώθη τῆς φιλανθρωπῶν ταύτης παραμυθίας τῶν Κυρίων Δικηγόρων.

Ἡ δὲ ἀπάντησις τοῦ Κυρίου Μπέτσου ἐμφαίνει γελόιαν φιλευστέριαν καὶ κοῦρτοτητα, ἀλλὰ δὲ καὶ ἀμάθειαν τῶν ἀπλουσιτάτων κανόνων τῆς Γραμματικῆς καὶ τῆς κοινοτάτης ἀβροροσότηνης. Ὁ Ζῆλωτος ἀγγάλλεται ἐπὶ ταῖς ἐγκαρδίαις κρηταιεῖ τῆς πρὸς αὐτὸν ὑπολήψεως τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου! εὐρίσκει τοὺς ἐνέμους Ἐρμουπολίτας εἰς βαθυτάτην ὑπὸν βεβουλημένους διὰ τὸ ἀπροσδόκητον συμβῆν τῆς ἀπομακρυνσεως του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἣν ἐπί πενταετηκρίδος εὐσυνειδήτως διεχειρίζετο (λέγει ὁ Κύριος Μπέτσος περὶ τοῦ Κυρίου Μπέτσου) !! καὶ τέλος παντῶν θεωρεῖ ἀμφότερα ταῦτα ὡς τὴν μεγαλητέραν ἱκανοποίησιν κατὰ τῶν ἀγεῶν παθῶν καὶ τοῦ φθόνου, ἅτινα χαρακτηρίζουσι τοὺς κακοὺς ἀκατεθραμμένους!!! Ὡς πρὸς τὰς ἐκφράσεις τοῦ δικηγορικοῦ Συλλόγου εἴπομεν ἤδη, ὅτι ἐξεπληρώθη καὶ ἐπὶ τοῦ Κυρίου Μπέτσου ὁ συνθέτατος τύπος. Ὡς πρὸς τὴν βαθυτάτην λύπην τῶν Ἐρμουπολιτῶν διὰ τὴν παῦσιν τοῦ Κ. Μπέτσου, τοῦτο εἶναι γλυκύτατον ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ μόνου διότι ἐκκρίσει δύο ἢ τριῶν ἀτόμων, ἅτινα μόνα δὲν ἀποτελοῦσι τὴν Ἐρμούπολιν, οὐδεὶς ἐθώρησε τὴν παῦσιν αὐτοῦ μέγα καὶ φοβερὸν δυστύχημα οὐδ' ἐξενίσθη τις διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόληψιν, ὅν ἡ κοινὴ γνώμη πρὸ πολλοῦ κατεδίκασε, καὶ ἡ Κυβέρνησις τὴν κοινὴν ταύτην γνώμην σεβόμενη ἐξωθέλει τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, καταφρονήσασα ἐκείνην τῆς γνώμης, ἣν οἱ περὶ τὸν Τηλέγραφον ἐσφαλμένως ὀνομάζουσι κοινὴν. Ὅταν δὲ λέγη καὶ πιστοποιῆ ὁ Μπέτσος περὶ τοῦ Μπέτσου, ὅτι εὐσυνειδήτως διεχειρίζετο τὴν ὑπηρεσίαν, ἀπορροῦμεν, διὰ τὴν δὲν ἐπέτεινε τὸ εὐσυνειδήτως τοῦτ' διὰ τὸν ἐπιτατικῶν μορίων λίαν, ἄ γ α ν, μ ἄ λ α, π ἄ ν υ, σ φ ὀ δ ρ α. Ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις ὁ Κύριος Μπέτσος θεωρεῖ ἐαυτὸν ἱκανοποιούμενον κατὰ τῶν ἀγεῶν παθῶν καὶ τοῦ φθόνου. Ἐρεῖ λοιπὸν ἐν ἑαυτῷ καὶ ἐπιφθόνον τι ὁ Κύριος Μπέτσος. Τῆ ἀλ. θεῖα κάλλιστα ἐπράξε πιστοποιήσας τοῦτο ὁ ἴδιος διότι εἴμεθα βεβαίως, ὅτι ἀνευ τῆς πιστοποιήσεως ταύτης οὐδεὶς ἠδύνατο εἰσθεῖν νὰ φαντασθῆ, ὅτι εὐρίσκειται τι ἐν αὐτῷ ἐπιφθόνον, ἐνφ' ἄλλως πολλοὺς γινώσκωμεν ἐπὶ πολλοῖς αὐτὸν οἰκτερίζοντας. Πόσον ἀληθῶς δύσκολον μάθημα εἶναι εἰς τὸν ταλαίπωρον ἀνθρωπον τὸ « γνῶθι σεαυτὸν » δικαίως τῷ ὄντι οἱ σοφοὶ ἡμῶν πρόγονοι εἶχον ἐπιγράψει ἐλ τῷ μετώπῳ τοῦ ἐν Δελφοῖς ναοῦ τὰς δύο ταύτας λέξεις.

Τέλος πάντων πρὸς τὴν ὑποσημειωτὴν τοῦ Συντάκτου τοῦ Τηλεγράφου, ὡς καθημπομένην ἡμῶν, ὀρείλομεν τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν. Ὅστε προσωπικὰς ἀντιπαθείας ἔχομεν κατὰ τοῦ ἀπορία λόγων πολλῶν ἀλλὰ πρῶτον μὲν, ἵνα μὴ ὀπολάθῃ τις, ὅτι ἐπεξέλιθομεν κατ' αὐτοῦ, οἷον ἐφ' ἑρμῆ μὲν ὀνομαζόμενος εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ « φιλοπάτριδος » ἀναφερόμενα, ὡς τοῦ Εἰσαγγελέως καταρθώματα, ἠκρεθίθημεν εἰς τὸ νὰ δαμνισθῶμεν τοῦ; λόγους αὐτοῦ πρὸς ἀποδείξιν τοῦ ὅτι ἡ Κυβέρνησις παύσασα τὸν Κύριον Μπέτσον εἶχε λόγους ἀποχρησῶνται. Παρεχτός δὲ τούτου σεβόμενοι τὰς ἀρχὰς ἡμῶν δὲν ἔχομεν δυνατόν νὰ ψευθῶμεν, παριστάνοντες τὴν κοινὴν ἐν Ἐρμουπόλει γνώμην ὀλοφυρομένην ὑπὲρ τοῦ Μπέτσου διότι τοιοῦτόν τι οὐδεὶς ὑπῆρξε, ὅστε ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ. Δὲν ὀλοφύρεται ἡ κοινὴ ἐν Ἐρμουπόλει γνώμη διὰ τὴν παῦσιν Εἰσαγγελέως, ὅστις καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς του διετέλεσεν ἀντιφρόνως πρὸς πάσας σχεδὸν τὰς ἀρχὰς, καὶ ὅστις τέλος πάντων διὰ τὴν διαγωγὴν του ταύτην ἀπελύθη δικαίως τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, θεωρηθεὶς ὡς σκάνδαλον ἀποτρόπαιον. Ἡ Κυβέρνησις ἐπαυσε τὸν Μπέτσον μετὰ προσηγορίας αὐστηρὰν ἐξέτασιν περὶ τῆς διαγωγῆς του, καὶ τούτο δὲν ἀγνοεῖ ὁ Κ. Συντάκτης τοῦ Τηλεγράφου διὰ τὴν λοιπὸν θυσιάζει εἰς τὰς ὑπὲρ τοῦ Μπέτσου συμπαιθείας του καὶ τὸ δίκαιον τῆς Κυβερνήσεως, ἧς ὀρείλει νὰ ὀμολογήσῃ καὶ νὰ ἐπαίνεσθῃ μάλιστα τὴν μακροθυμίαν, καὶ τὴν ὑπόληψιν τῶν Ἐρμουπολιτῶν, οὗ; παριστάνει ὀλοφυρομένου διὰ τὴν παῦσιν ἐνὸς ὑπαλλήλου, παυθέντος κατόπιν αὐστηρῆς ἀνακρίσεως; Ποῖαν ἐνοεῖ κοινὴν ἡ γ ν ω μ η ν ὑπὲρ τοῦ Μπέτσου ἐκφρασεῖσασ; Ἡμεῖς τουλάχιστον ἐν τῇ αὐτῇ κοινῶν ζῶντες οὐδὲ μίαν ἠκούσαμεν λέξιν ὑπὲρ τοῦ Μπέτσου καὶ ἐκτὸς μόνου τοῦ Τηλεγράφου οὐδεμίαν τῶν ἐφημερίδων ἐθεώρησεν ἄδικον τὴν παῦσιν αὐτοῦ, οὐδὲ κατέκρινε τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν παῦσιν ταύτην.

Πρὸς τὸν Κύριον Ν. Βαρβαρέσον ἐκδότην τῆς Ἐφημερίδος « Ὁ Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων »

Ὁ συντάξας τὸ περὶ Νομολογίας τῶν ἐνταῦθα Δικαστηρίων, καὶ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 16 φύλλῳ τῆς παρ' ἡμῶν ἐκδομένης Ἐφημερίδος καταχωρηθὲν ἄρθρον, ὑπέπεσεν εἰς οὐσιώδει ἔλλειψιν, διότι παραμορφώσας, ἐν γνώσει, βεβαίως, τὴν κλήθειαν, ὀνομάζει ἐμαυτὸν τε καὶ τὸν συνάδελφόν μου Κύριον Π. Βασιλοπούλον (ἀπόντα ἤδη) πληρεξουσίου τοῦ ἀποτυχόντος δικηγορικοῦ λαβόντας μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς ἐξεδοθῆ, παρὰ τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, ἡ ἐπικριθεῖσα καὶ ἐπικρινομένη ὑπ' ἀριθ. 244 ε. ε. ἀπόφασις, ἐνῶ τὸ τοιοῦτον εἶναι πάντῃ ἀνύπρκτον.

Χρῶμενος, Κύριε ἐκδότα, τοῦ δικαιοῦματος ὅπερ μοι χορηγεῖ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ περὶ τύπου Νόμου, παρακαλῶ ἡμᾶς ἵνα ἐπιτρέψῃτε τὴν προτήκουσαν ἐπανόρθωσιν τῆς διαληφθεῖσῆς παραμορφώσεως, καταχωροῦτες τὴν παρούσαν εἰς τὸ προσεχέστερον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας.

Δὲν ἐγκρίνω δὲ ἐπιφέρειν οὐδεμίαν παρατήρησιν, ὡς πρὸς τὸ καθ' ἡμᾶς σχηματικὸν καὶ προσβολτικὸν ὕψος τοῦ μνησθέντος ἄρθρου, λυποῦμαι μόνον, διότι τοιαῦτα προσβολαὶ ἐξερχονται ἀπὸ τῶν κάλαμον ἀνδρῶν, ὅστις ὑπηρετεῖ τὴν δικαιοσύνην, καὶ κατὰ προσώπων, ἅτινα καὶ ἀδικούμενα ἐκ συστήματος, ἐδειξαν ἀπαραδειγματίστον ἀνοχὴν καὶ ἀρκουσαν ἀδιαφορίαν.

Ἐλπίζω διόρθωσιν, σύμφωνα μετ' ὁ καθῆκον τοῦ θέλοντος τὴν πιστὴν ἀφορμὴν τοῦ Νόμου, καθόσον δὲν ἀρμόζει, νομίζω, εἰς τὸν ἐπαγγελομένον τὸν ἀψευδῆ ἐρμηνευτὴν τοῦ Νόμου, νὰ φίνεται μὲν κατ' ἐπιράνειαν ὡς διανεμὸν καὶ ἐπιθυμῶν δικαιοσύνην, ἐν τῷ κρυπτῷ δὲ νὰ κυριεύηται ἐκ τοῦ μισοῦ τοῦ πάθους τῆς μνηστικῆς καὶ ἐκδικήσεως.

Ζητῶ τὴν συγγνώμην ἡμῶν, Κύριε ἐκδότα, ἂν, ἀμυνόμενος παρεξέτεινα τὴν παρούσαν.

Μένω μετ' ἡμῶν προστήκουσαν ὑπόληψιν Σῦρος τὴν 5. Αὐγούστου 1857.

Ὁ φίλος σας Ν. Στούπης Δικηγόρος.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Θλιβερὰ καὶ σπαρακτικὰ ἀγγελία συνεχίνας τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἄπασαν τὴν Ἐρμούπολιν. Ἀνγγέλιον τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅτι ὁ Γεώργιος Μαγκάκης, υἱὸς τοῦ ἀρχαίου διδασκάλου, καθιδρυτοῦ δὲ καὶ διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα Παραθναγορικοῦ, Κυρίου Ἐρμουνοῦ Μαγκάκη καταβὰς ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὸν Πειραιῶν, ὅπως λουσθῆ ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ λουόμενος ἐν τῇ παραλίᾳ ἐξῶθεν τῆς εἰσόδου τοῦ Πειραιῶς, ἀπεπνίγη ἐξολισθίσας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ εἰς τὸ πέλαγος, ὡς οὐκ εἰδῶς κολυμβῶν. Ὁ νεὸς Μαγκάκης διαιούσας ἐνταῦθα τὰ Γυμνασιακὰ μαθήματα, καὶ διακρίθει ἐπὶ σπανία ἐπιδόσει καὶ χρυσόστοντι ἠθῶν, εἶχε μεταβῆ εἰς Ἀθήνας καὶ καταταχθῆ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ φοιτητῆς τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ἐν ἧς διετέλει ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ἀρεταῖς διακρινόμενος καὶ τιμώμενος ἦν δὲ τῶν ἀξιοτίμων αὐτοῦ γονέων καὶ τῆς οἰκίας ὅλης τοῦ καύχημα, καὶ τοῦ γήρατος αὐτῶν ἡ μόνη ἐλπίς, ἣν ὁ ἄσως καὶ πικρὸς αὐτοῦ θάνατος ἀπέσβεσεν ἤδη, εἰς ἀπαρηυθῆτον πένθος, εὐθις αὐτοῦ. Τὸ πένθος τοῦτο τῆς οἰκίας τοῦ ἀξιοτίμου διδασκάλου Κυρίου Μαγκάκη ἄπασα ἡ Ἐρμούπολις συμμερίσθη διὰ τε τὴν ἀξιόλογον ὑπόληψιν, ἧς δικαίως ἀπολαύει ἡ οἰκία αὕτη, καὶ διὰ τὰς ἀρετὰς τοῦ θρηνομένου Γεωργίου ὑπὲρ οὗ εὐχεται αἰωνίαν ἀνάπαυσιν ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ ἐν σκηνᾷ δικαίων.

(Ἐπεταὶ Δικαστικὸν Παράρτημα.) Ὁ Ἐκδότης Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ.